

Jelek

Dési Abel

*Felbukkan
egy arc az időből*

*egy távlat
az álmokba merül*

*elindul
egy gondolat lépte*

*csak szavak
maradnak utánad*

Félelem és magány

Dési Abel

*Az ujjak élete
a szemek tájai
a homlok közönye
a tudat pincéje*

*csak egyetlen kérdés
és mennyi hallgatás*

*kopognak a szavak
az évek hullanak
szanaszét hevernek
az álmok csontjai*

*a hallgatás kútja
éjszakát terem.*

